

8. Obdarovan, da obdaruješ

1. Priprava na katehezo

Resnična dobrodelnost izvira iz globoke zavesti obdarjenosti. Ko se zavedam, kaj imam in sem za to hvaležen, lahko vse to podarjam drugim.

Z mladimi se želimo vprašati, kako močno se zavedajo tega, da so v marsičem obdarjeni. Obdarjeni s strani Boga, staršev, prijateljev. Kaj vse prejema od staršev in prijateljev ne bo težko ugotoviti. Glede Boga pa se rado zatakne, zato si pogledajmo, kako smo obdarjeni že samo z enim zakramentom, kaj vse v njem prejemamo. Sveta maša je zakrament, kjer se Bog daje v najrazličnejših oblikah vsakemu od nas.

Sv. mašo začnemo s kesanjem. **Kesanje** pomeni sprejeti sebe v celoti – tudi z grehi in to priznati Bogu. To sem jaz. Hkrati je kesanje povabilo k odpuščanju, ne le sebi ampak tudi drugemu. Kesati se pomeni: odpustiti si = sprejeti se; odpustiti drugim = sprejeti jih (v celoti). Torej začetno dejanje pri sv. maši predpostavlja iskren odnos do nas samih, priznanje vsega lepega in temnega, dejanje samo-odpuščanja in dejanje vere, da nam Bog odpušča. Vse to je pogoj za iskreno priznanje svojih napak drugim. Če ljubim, lahko priznavam svojo grešnost; ljubim pa lahko, če se čutim ljubljenega. Bog nas je prvi ljubil, pravi apostol Janez.

Sledi bogoslužje Božje besede. **Božja beseda** je življenjska modrost. Skozi življenje gre vsak po svoje, nihče pa brez načel. Tudi nenačelen človek ima za svoje načelo oz. življenjsko vodilo načelo, ki je nenačelnost oz. kakor bo bolje kazalo. Jezus nam o tem spregovori ob prisposodbi o človeku, ki je hišo postavil na skalo, in drugem, ki jo je postavil na pesek. Ni torej vseeno, na čem gradimo svoje življenje. Jezus želi, da bi bilo naše življenje postavljeno na takšnih temeljih, ki bodo zdržali preizkušnje.

Poslušanje Božje besede je redni del sv. maše. Ob nedeljah sledi še razlaga Božje besede oz. pridiga. Namen tega poslušanja je jasen - v nas oblikovati prava načela, s katerimi bomo šli skozi življenje tako, da bo naše življenje polno za nas in bogato tudi za druge.

Jedro sv. maše je darovanje in spremenjenje. **Darovanje** je Jezusovo in moje umiranje, dajanje, spreminjanje, novo življenje, vstajenje. O ljubezni se veliko govori in póje. Vedno bolj postaja ta beseda simbol uživanja, zato pa prinaša vedno manj sreče. Ločitve, prepiri, vojne, izkoriščanje, nasilje. Skrivnost ljubezni je skrivnost umiranja in vstajenja. Skrivnost Božje ljubezni se kaže od stvarjenja - prek Rdečega morja - do vstajenja. Vse to je zgodovina Božje ljubezni do njegovega ljudstva. V to zgodovino smo s svojim rojstvom stopili tudi mi. Kako pišemo svojo zgodovino? Ali odkrivamo Božjo ljubezen v svojem življenju in sledimo Božjemu zgledu s svojo ljubeznijo? Ali svoje življenje presojava v luči vstajenja? Ljubiti torej pomeni izgubiti življenje.

Ko smo pristopili k oltarju, od njega ne odhajamo praznih rok. V **sv. obhajilu** Kristus podarja samega sebe. Mati Terezija lepo opiše, kaj ji pomeni skrivnostni kruh: *»Evharistija pomeni razumevajočo ljubezen. Kristus je razumel. Razumel je, da imamo strašno lakoto po Bogu. Razumel je, da smo bili ustvarjeni za ljubezen. Zato je samega sebe napravil za kruh in rekel: Če ne jeste mojega mesa in ne pijete moje krvi, ne morete živeti, ne morete ljubiti, ne morete služiti. Jesti morate ta kruh in dobroto Kristusove ljubezni, da boste deležni njegove razumevajoče ljubezni.«*

»Maša je duhovna hrana, ki me podpira. Brez nje ne bi mogla vzdržati niti en sam dan ali

uro svojega življenja; pri maši imamo Jezusa pod podobo kruha, medtem ko v siromašnih mestnih četrtih vidimo Kristusa in se ga dotikamo v strtih telesih, v zapuščenih otrocih« (Hunt, 1988).

Konec sv. maše je nov začetek. Vsaka sv. maša se konča s pozivom: Pojdite v miru! To pa ne pomeni, naj se ne prepiramo med seboj, ampak naj prinašamo v svet celotno sporočilo sv. daritve.

a. Cilji:

spoznavni cilj: Spoznati, da sem obdarjeni in da lahko obdarujem.

doživljajski cilj: Doživeti lepoto obdarovanja.

dejavnostni cilj: Bolj se bom trudil, da bi videl drugega in ga obdaroval.

b. Vstopno mesto: izkušnja, ko si nekoga obdaroval.

c. Oznanilo:

Zadnja večerja

Ko je prišla ura, je sédel k mizi in apostoli z njim. In rekel jim je: »Srčno sem želel jesti z vami to pashalno večerjo, preden bom trpel, kajti povem vam, da je ne bom več jedel, dokler ne bo dopolnjena v Božjem kraljestvu.« In vzel je kelih, se zahvalil in rekel: »Vzemite to in si razdelite med seboj, kajti povem vam, odslej ne bom več pil od sadu vinske trte, dokler ne pride Božje kraljestvo.« In vzel je kruh, se zahvalil, ga razlomil, jim ga dal in rekel: »To je moje telo, ki se daje za vas. To delajte v moj spomin.« Prav tako je po večerji vzel tudi kelih in rekel: »Ta kelih je nova zaveza v moji krvi, ki se preliva za vas. Toda glejte, roka tistega, ki me izdaja, je z menoj pri mizi. Sin človekov sicer gre, kakor je določeno, toda gorje tistemu človeku, po katerem je izročen.« Oni pa so se začeli spraševati, kdo izmed njih bo to storil. (Lk 22,14-23)

č. Zgledi, film, knjiga: sv. Miklavž

Revež je imel tri hčere, a ni imel dote, da bi jih poročil. Za to stisko je izvedel sv. Miklavž, ki je imel veliko premoženje, ki ga je podedoval od svojih staršev. Neke noči se je na skrivaj odpravil do hiše ubožca in mu skozi okno vrgel kepo zlata. Ker je sv. Miklavž videl, da je mož denar dobro obrnil ter s to doto najstarejši hčeri omogočil poroko, se je namenil stvar ponoviti. Revež si je želel spoznati dobrotnika. Ko se je sv. Miklavž tretjo noč tiho priplazil in vrgel kepo zlata skozi okno, ga je revež zapazil in ga na begu ujel. Mož je tedaj hotel poklekniti pred njim, pa mu je sv. Miklavž zabranil in rekel: »Prosim ne povejte nikomur. Dobrota je vedno le od Boga.« Mož ga je hvaležen objel in se vesel vrnil domov.

d. Simbol: Kruh

e. Molitev: Zink J. (1996). Kako moliti, Celje: Mohorjeva založba. str. 30.

f. Dejavnost: delovni list

g. Interakcijska igra: električni impulz.

h. Pripomočki: kitara, pesmarice, kruh ali pecivo, flomastri, plakat, svečke.

2. Izvedba kateheze

Potek kateheze

Srečanje začnemo s pesmijo in z igrami za ogrevanje.

Opravljen dejavnost!

Pogovorite se, kako ste bili pozorni na čutenja.

Vstopno mesto

Na sredino postavimo pečen hlebček in ga razrežemo, ter razdelimo. Vprašamo jih, o čem mislijo, da se bomo pogovarjali. Ko ugamejo, da o dobroti in obdarovanju preidemo na misli.

Iz košare izžrebamo misli o dobroti in si jih podelimo.

Z mladimi se želimo vprašati, kako močno se zavedajo tega, da so v marsičem obdarjeni. »Kakšno misel si pa ti dobil?« Mladim pokažemo, da pravzaprav ves čas prejemamo, tudi pri takšni malenkosti, kot so listki z mislimi.

Pogovorimo se, s čim vse so obdarovani. Z mlajšimi ugotovitve pišemo na skupni plakat, s starejšimi pa na osebni list. K sliki kako nastaja kruh oz. na kruh sam napišejo, kaj so prejeli od Boga, od staršev in kaj od prijateljev. V odnosu Boga do nas, jih spodbudimo, da se bolj ustavijo pri delih svete maše in pri misli na to, kaj v njih prejemajo.

»Evharistija pomeni razumevajočo ljubezen. Kristus je razumel. Razumel je, da imamo strašno lakoto po Bogu. Razumel je, da smo bili ustvarjeni za ljubezen. Zato je samega sebe napravil za kruh in rekel: Če ne jeste mojega mesa in ne pijete moje krvi, ne morete živeti, ne morete ljubiti, ne morete služiti. Jesti morate ta kruh in dobroto Kristusove ljubezni, da boste deležni njegove razumevajoče ljubezni.«

Kesanje pomeni sprejeti sebe v celoti – tudi z grehi in to priznati Bogu. To sem jaz. Hkrati je kesanje povabilo k odpuščanju, ne le sebi ampak tudi drugemu. Kesati se pomeni: odpustiti si = sprejeti se; odpustiti drugim = sprejeti jih (v celoti).

Božja beseda je življenjska modrost. Namen tega poslušanja je jasen - v nas oblikovati prava načela, s katerimi bomo šli skozi življenje tako, da bo naše življenje polno za nas in bogato tudi za druge.

Darovanje je Jezusovo in moje umiranje, dajanje, spreminjanje, novo življenje, vstajenje.

V **sv. obhajilu** Kristus podarja samega sebe.

Ko smo zaključili razmišljanje o tem, kaj smo že prejeli, preidemo k vprašanju, kaj lahko dajem. To vpisujemo na drugo sliko, kjer je narisana kruh razlomljen na tri dele. Vsak del pomeni, kaj lahko podarim Bogu, staršem, prijateljem.

Na koncu naredijo mladi sklep, kaj bodo v prihodnje podarili drugemu.

MMS

Na lepe kartončke zapišejo sklep – kako se bodo še posebej v tem adventnem času trudili za dobrodelnost. Sklep naj nato obesijo na vidno mesto, da jih bo spominjal na obljubo.

Z mladimi lahko tudi izdelate podstavke s ščipalko, na katero potem pripnejo sklep, ki so ga zapisali. (Potrebujete: Das maso ali slano testo, žico in majhne ščipalke. Iz Das mase naredite podstavek, vanj vpletete žico. Na žico namontirate majhno ščipalko tako, da jo lahko uporabljate. Podstavek lahko še okrasite, pobarvate. Pustite, da se posuši. Na ščipalko nato pripnite sklep, ki ste si ga zapisali).

Oznanilo:

Ker sem obdarjen, lahko obdarujem. Sveta maša je daritev, je torej obdarovanje. Bog se daruje zate, da bi se ti lahko daroval drugim. To delajte v moj spomin, pomeni dvoje: spominjajte se tega, kar sem storil in ponavljajte ta obed, ter prenašajte to ljubezen v svet.

Sklep

Mladi naredijo sklep, kako se bodo še posebej v tem adventnem času trudili za dobrodelnost.

Molitev

Skupaj se lahko Bogu zahvalimo za najrazličnejše darove in ga prosimo, da bi znali to, kar prejemamo, prinašati tudi drugim.

Jezus Kristus! Klical si ljudi k sebi.

K Bogu.

Odpri mi duha in srce,

da bom slišal, ko boš klical.

Poznaš mojo šibkost.

Veš, kako zlahka izgubim pogum.

Vendar hočeš moje sodelovanje.

Stori z mano, kar hočeš storiti.

Uporabi me in me naredi uporabnega.